

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 644/2016
07.06.2016. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Јанка Лазаревића, председника већа, Бате Цветковића, Горана Чавлине, Драгана Аћимовића и Радослава Петровића, чланова већа, са саветником Врховног касационог суда Наташом Бањац, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног С.Р., због кривичног дела насиље у породици из члана 194. став 3. у вези са ставом 1. Кривичног законика и др., одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног С.Р., адвоката Б.И. из С., поднетом против правноснажних пресуда Основног суда у Сомбору I К.1359/12 од 18.11.2015. године и Апелационог суда у Новом Саду Кж1-190/16 од 24.02.2016. године, у седници већа одржаној дана 07.06.2016. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољен захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног С.Р., адвоката Б.И., поднет против правноснажних пресуда Основног суда у Сомбору I К.1359/12 од 18.11.2015. године и Апелационог суда у Новом Саду Кж1-190/16 од 24.02.2016. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Сомбору I К.1359/12 од 18.11.2015. године, окривљени С.Р. оглашен је кривим за кривично дело насиље у породици из члана 194. став 3. у вези са ставом 1. Кривичног законика (КЗ), за које дело му је утврђена казна затвора у трајању од 6 месеци и за кривично дело насиље у породици из члана 194. став 2. у вези са ставом 1. КЗ, за које му је утврђена казна затвора у трајању од 3 месеца и осуђен на јединствену казну затвора у трајању од 8-осам месеци, уз обавезу окривљеног плаћања суду трошкова кривичног поступка у износу од 52.500,00 динара и паушала у износу од 4.000,00 динара у року од 30 дана од дана правноснажности пресуде под претњом принудног извршења, док је оштећена Н.М. са одштетним захтевом упућена на парницу.

Апелациони суд у Новом Саду, пресудом Кж1-190/16 од 24.02.2016. године, одбио је као неосновану жалбу браниоца окривљеног С.Р. и пресуду Основног суда у Сомбору I К.1359/12 од 18.11.2015. године, потврдио.

Бранилац окр. С.Р., адв. Б.И., поднео је захтев за заштиту законитости против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Кж1-190/16 од 24.02.2016. године, због повреде закона из члана 485. став 1. тачка 1) Законика о кривичном поступку, са предлогом да се нижестепене пресуде укину и предмет врати првостепену суду на поновно суђење, као и предлогом Врховном касационом

суду да одреди да се извршење правноснажне пресуде одложи до доношења одлуке о ванредном правном леку, па из навода и предлога захтева произилази да је исти поднет и против првостепене пресуде Основног суда у Сомбору I К.1359/12 од 18.11.2015. године.

Врховни касациони суд је доставио примерак захтева за заштиту законитости Републичком јавном тужиоцу, у смислу члана 488. став 1. Законика о кривичном поступку (ЗКП) и у седници већа, коју је одржао без обавештавања Републичког јавног тужиоца и браниоца окривљеног сматрајући да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке (члан 488. став 2. ЗКП), размотрио списе предмета, па је нашао:

Захтев за заштиту законитости браниоца окр. С.Р. је недозвољен.

Побијајући правноснажне пресуде због повреде закона у смислу члана 485. став 1. тачка 1) ЗКП, без опредељења о којој тачно повреди кривичног закона је реч, бранилац окривљеног у захтеву за заштиту законитости истиче да су чињенице о радњама окривљеног извршења кривичних дела у питању, описане у изреци првостепене пресуде, у образложењу пресуде утврђене првенствено на основу исказа оштећене Н.М. којој суд није требало да поклони веру, јер је током поступка више пута мењала исказ прилагођавајући га оптужном акту и осим тога, њен исказ је супротан исказу јединог преосталог сведока Н.С., баке оштећене. Надаље, бранилац истиче да није било никаквог насиља од стране окривљеног у односу на мал. З. ни претње нападом на њен живот и тело и да није на несумњив начин утврђено постојање намере окривљеног у погледу извршења кривичног дела према мал. З., која чињеница је насупрот становишту другостепеног суда неопходан елемент кривичног дела у питању.

На тај начин, став браниоца о погрешној примени материјалног права изнет у захтеву за заштиту законитости своди се и заснива на тврдњи о погрешно утврђеном чињеничном стању, између осталог због погрешне оцене суда исказа сведока, а наводима да првостепена пресуда уопште не садржи разлоге о виности окривљеног, бранилац указује на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 2) ЗКП, што све, према одредби члана 485. став 4. ЗКП, нису дозвољени разлози за подношење захтева за заштиту законитости од стране окривљеног, односно браниоца окривљеног.

Из изнетих разлога, оценивши захтев за заштиту законитости браниоца окр. С.Р. као недозвољен, Врховни касациони суд је, на основу члана 487. став 1. тачка 2) у вези са чланом 485. став 4. ЗКП одлучио као у изреци овог решења.

Записничар-саветник
Наташа Бањац,с.р.

Председник већа-судија
Јанко Лазаревић,с.р.